

Flyktninger har betydelig økt risiko for å få schizofreni

Sjansen for å utvikle ikke-affektiv psykose øker betydelig hvis man er flyktning, viser ny studie.

PUBLISERT 3. juni 2016

En svært omfattende svensk studie viser at flyktninger har nesten tre ganger så stor risiko for å utvikle psykotiske lidelser sammenlignet med den svenske befolkningen for øvrig. Det er også store risikoforskjeller mellom flyktninger og andre asylsøkere: *Flyktninger* som fikk innvilget asyl i Sverige, hadde 66 prosent større sjanse for å utvikle psykotiske lidelser sammenlignet med andre asylanter, ifølge studien. Eneste unntak er flyktninger og andre asylsøkere med opprinnelse sør for Sahara. Mellom disse er det ingen forskjell i risiko for å utvikle psykose. En mulig forklaring, ifølge forfatterne av studien, kan være at «en større andel av innvandrere med opprinnelse sør for Sahara kan ha blitt utsatt for et skadelig psykososialt miljø før utvandring, uavhengig av flyktningstatus».

Studien er utført av Karolinska Institutet utenfor Stockholm og ble publisert i *British Medical Journal* i mars i år. Hovedforfatter av studien er psykolog og postdoc Anna-Clara Hollander.

I studien har forskerne fulgt 1,3 millioner unge svensker født i Sverige eller i utlandet. Personene ble fulgt fra de fylte 14 år. I løpet av forskningsperioden fikk 3700 av de som var med i studien, diagnosen ikke-affektiv psykose.

Det er ikke noe nytt at flyktninger har større psykiske utfordringer sammenlignet med befolkningen for øvrig.

Posttraumatisk stress, depresjon og angst er vanlig blant flyktninger, men det er lite kjent at risikoen for å utvikle psykoselidelser også er mye større enn for befolkningen for øvrig.

– Leger, sykepleiere, psykologer og andre som planlegger fremtidens omsorg, bør være klar over den høye risikoen for psykose hos flyktninger. Det er spesielt viktig da tidlig intervensjon kan være av stor betydning for sykdommens utvikling og forløp hos denne sårbare gruppen, sier Anna-Clara Hollander til Karolinska Institutets nettsider.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 53, nummer 6, 2016, side

